> Zgrzeszyliśmy, dopuściliśmy się nieprawości, postępowaliśmy niegodziwie i zbuntowaliśmy się, odstępując od twoich przykazań i praw.
>
> *— Daniela 9:5*

Książka: Stary Testament / Daniela
Tematy: wyznanie grzechu, prawo, grzech

Interpretacja:
Werset *Daniela 9:5* może wydawać się prostym wyznaniem grzechu. W rzeczywistości jednak stanowi on głębokie stwierdzenie na temat natury ludzkiej oraz relacji między ludzkością a Bogiem.

Grzech jako zdrada Boga

W tym wersecie *Daniel* zaczyna od przyznania, że ludzie zgrzeszyli, dopuścili się nieprawości, postępowali niegodziwie, zbuntowali się i odwrócili od Bożych przykazań. Istotne jest, że we wszystkich tych stwierdzeniach używa on liczby mnogiej. Sugeruje to, że Daniel nie jest osamotniony w swoim wyznaniu; przemawia on w imieniu całego ludu Izraela – a co za tym idzie, całej ludzkości.

Grzech jest tu postrzegany jako zdrada Boga. Zboczenie z Bożych dróg oznacza oddalenie się od samego źródła życia i prawdy. Grzech nie jest jedynie zdradą Boga, lecz także zdradą nas samych; odwracając się od Boga, tracimy z oczu nasz cel i naszą tożsamość.

Znaczenie wyznawania grzechów

Choć przyznawanie się do błędów i wyznawanie grzechów bywa trudne, stanowi ono kluczowy element naszej relacji z Bogiem. Wyznanie grzechu pomaga nam dostrzec, jak

bardzo potrzebujemy Boga, oraz skłania do szukania Jego przebaczenia i łaski. Dopiero gdy potrafimy uznać swój grzech, możemy otrzymać przebaczenie i uzdrowienie.

Wyznawanie grzechów uświadamia nam również, jak bardzo potrzebujemy innych ludzi. Dzięki wyznaniu zaczynamy rozumieć, że nie wszystko jesteśmy w stanie zrobić sami. Potrzebujemy pomocy i wsparcia innych – zwłaszcza tych, którzy podzielają naszą wiarę i mogą nam pomóc w duchowym wzroście.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Każdy, kto wypiera się Syna, nie ma i Ojca. Kto zaś wyznaje Syna, ma i Ojca.
>
> *— I Jana 2:23*

Książka: Nowy Testament / I Jana
Tematy: wyznanie grzechu, uznanie, Ojciec, Jezus

Interpretacja:
I Jana 2:23 ukazuje, jak ważne jest wyznawanie Syna, aby móc trwać w relacji z Ojcem. Wypierając się Jezusa jako Syna Bożego, schodzimy z drogi zbawienia i życia wiecznego.

Wyparcie się Syna oznacza wyparcie się Ojca

Werset ten przypomina nam, że odrzucenie Syna jest równoznaczne z odrzuceniem Ojca. Innymi słowy, nie możemy mieć relacji z Bogiem, *jeśli nie przyjmiemy Jezusa jako naszego Zbawiciela*. Śmierć i zmartwychwstanie Jezusa stanowią klucz do naszego zbawienia. Wyznawanie Syna oznacza przyjęcie Jego dzieła odkupienia oraz uznanie, że jest On drogą, prawdą i życiem.

Jak możemy wyznawać Syna?

Wyznawanie Syna wiąże się z przyjęciem Jego dzieła odkupienia i postępowaniem zgodnie z Jego nauką. Musimy odwrócić się od grzechów i zaufać Jezusowi jako naszemu Zbawicielowi. Ponadto powinniśmy żyć według Bożych przykazań, miłować bliźnich i dzielić się z innymi przesłaniem o zbawieniu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Staczaj dobrą walkę wiary, uchwyć się życia wiecznego, do którego też zostałeś powołany i o którym złożyłeś dobre wyznanie wobec wielu świadków.
>
> *— I Tymoteusza 6:12*

Książka: Nowy Testament / I Tymoteusza
Tematy: wyznanie grzechu, uznanie, Życie wieczne, wiara, przezwyciezanie

Interpretacja:
Ten werset z Pierwszego Listu do Tymoteusza mówi nam o tym, jak ważne jest, byśmy stawali w obronie naszej wiary. Wiara jest darem od Boga, którego musimy bronić, który musimy cenić i pielęgnować przez całe nasze życie.

Co to znaczy „staczaj dobrą walkę wiary”?

Słowo „bój” wskazuje, że jesteśmy zaangażowani w walkę – walkę duchową. Może to być zmaganie się z pokusą, grzechem, zamętem czy trudnymi okolicznościami, które mogłyby sprawić, że zaczniemy wątpić w naszą wiarę. Określenie „dobry bój” oznacza, że ta walka nie jest daremna – że walczymy o coś cennego, o coś, co jest tego naprawdę warte. Nie walczymy sami; Bóg jest po naszej stronie.

Co to znaczy „uchwyć się życia wiecznego”?

Życie wieczne to dar od Boga, ofiarowany nam przez *Jezusa Chrystusa*. Uchwycić się go oznacza mocno przyjąć obietnicę życia wiecznego *w Chrystusie* i dążyć do życia zgodnego z Jego naukami. Nie wystarczy jedynie wierzyć w życie wieczne; musimy przemienić swoje życie tak, aby postępować zgodnie z wolą Bożą.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Zbliżcie się do Boga, a on zbliży się do was. Obmyjcie ręce, grzesznicy, i oczyśćcie serca, ludzie umysłu dwoistego.
>
> *— Jakuba 4:8*

Książka: Nowy Testament / Jakuba

Tematy: wyznanie grzechu, oczyszczenie, pokuta, sprawiedliwosc, grzech

Interpretacja:

Werset *Jakuba 4:8* jest wezwaniem do bliskości i społeczności z Bogiem. Apostoł *Jakub* zachęca nas, byśmy zbliżyli się do Boga, aby On mógł zbliżyć się do nas. Zbliżanie się do Boga wiąże się z pokorą i zmianą życia, która znajduje odzwierciedlenie w naszych czynach.

Zbliżcie się do Boga

Zbliżanie się do Boga powinno być priorytetem w życiu każdego wierzącego. Wiąże się to z dążeniem do nieustannej łączności z Bogiem poprzez modlitwę, czytanie Pisma Świętego, rozmyślanie i uwielbienie. Bliskość z Bogiem jest kluczowa dla naszego życia duchowego, gdyż umacnia wiarę, daje pocieszenie w trudnych chwilach i pozwala doświadczyć Jego bezwarunkowej miłości.

On zbliży się do was

Bóg jest zawsze gotów zbliżyć się do nas, ale to my musimy wykonać pierwszy krok. Gdy szukamy Boga szczerze i z pokorą, On zawsze odpowiada. Ważne jest, by pamiętać, że Bóg nie jest od nas daleko; jest zawsze obecny w naszym życiu – musimy jedynie zwrócić się ku Niemu.

Grzesznicy, oczyśćcie ręce

Wezwanie do oczyszczenia rąk odnosi się do potrzeby pokuty i wyznania win. Zbliżając się do Boga, musimy czynić to z sercem pełnym skruchy i gotowością do zmiany. Jeśli zgrzeszyliśmy, musimy to wyznać, okazać skruchę i prosić o przebaczenie. Tylko wtedy możemy doświadczyć prawdziwego Bożego przebaczenia i miłości.

Ludzie chwiejnego serca, oczyśćcie serca

Określenie „ludzie chwiejnego serca” odnosi się do osób o chwiejnej wierze – tych, którzy wątpią i wahają się między miłością do Boga a miłością do świata. Wezwanie do oczyszczenia serca oznacza wewnętrzną przemianę, w której wierzący postanawia porzucić grzech i prowadzić święte życie *w Chrystusie*.

Oczyszczanie serca to proces wymagający wielkiej dyscypliny i wytrwałości, a zarazem kluczowe zadanie dla naszego życia duchowego.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wyznawajcie sobie nawzajem upadki i módlcie się jedni za drugich, abyście byli uzdrowieni. Wiele może usilna modlitwa sprawiedliwego.

> — *Jakuba 5:16*

Książka: Nowy Testament / Jakuba
Tematy: wyznanie grzechu, wyzdrowienie, Modlitwa, sprawiedliwosc, choroba

Interpretacja:
Werset *Jakuba 5:16* stanowi dla wierzących wezwanie do wyznawania win, modlitwy i dążenia do uzdrowienia. Przede wszystkim jesteśmy zachęcani, by wyznawać sobie nawzajem grzechy. Może to być trudne, gdyż często pragniemy ukryć nasze słabości i niedoskonałości.

Jednak wyznanie win jest kluczowe, ponieważ uwalnia nas od poczucia winy i wstydu, które utrudniają nam zbliżenie się do Boga. Co więcej, wyznawanie swoich przewinień innym czyni nas bardziej otwartymi i skłonnymi do refleksji, pozwalając czerpać naukę zarówno z własnych doświadczeń, jak i z mądrości innych ludzi.

Druga część tego wersetu mówi o modlitwie za innych. Skuteczna modlitwa sprawiedliwego może wiele zdziałać, przynosząc uzdrowienie cierpiącemu człowiekowi. W modlitwie tkwi wielka moc i siła; gdy modlimy się za innych, przedstawiamy Bogu ich potrzeby, prosząc Go o interwencję w ich życiu oraz o dar uzdrowienia, pocieszenia i nadziei.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*